

7 JULI 2013 – VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

De gezellen van Jezus

KAN HET LEVEN VAN EEN MENS ZO VOL ZIJN VAN GOD, dat zijn hele bestaan een dienst wordt aan GOD en zo leidt tot een diep gelukkig leven? Ja, het kan. Ontelbaren hebben het ons laten zien. Grote navolgers van Jezus zoals Franciscus van Assisi hebben dit voorgeleefd, maar ook vele kleine, ongekende navolgers. GOD kan een mens gelukkig maken. Dat is een waarheid die zelden wordt benoemd in onze door techniek geobsedeerde samenleving. GOD kan het leven van een mens 'verzadigen', zoals een moeder dat kan met haar pasgeborene (eerste lezing). Meer nog, zelfs de mens die treurt (eerste lezing) of ongelukkig is, kan door GOD op weg gezet worden naar een leven van vervulling. Wat is het meest essentiële Bijbelse woord voor het menselijk geluk? Dat woord heet *sjaloom*, vrede. Pas op, die vrede is een geschenk van Godswege (eerste lezing), het is iets dat ons overkomt, een teken van de overkant. Die vrede zal ons zeggen: wat er ook gebeurt en hoe groot de moeilijkheden waarvoor we staan ook zijn, toch is alles veilig bij Hem, Hij die onze lasten draagt. Paulus spreekt in dit verband over „een nieuwe schepping (mogen) zijn” (tweede lezing).

Wie het geluk heeft om GOD te ontmoeten in zijn leven — dat heel gewone leven van mij, kleine mens — die zal er door veranderd worden. Elke ontmoeting met GOD is een aanraking. En die aanraking heeft altijd een genezende uitwerking en brengt ons tot vrede met onszelf, met onze naaste en met GOD. Wie dat heeft meegemaakt, voelt zich automatisch gedreven om GOD te dienen, om zijn 'dienaar' te worden (eerste lezing). Dat 'dienen' heeft niets te maken met slaafse volgzzaamheid. Integendeel, het dienen van GOD kan alleen maar geschieden door een mens die vrij is.

Zulke dienaren heeft ook Jezus nodig. Het is heel frappant dat Jezus vanaf het begin van zijn zending op zoek gaat naar medestanders en medewerkers. Jezus is geen *einzelgänger*. Hij is op zoek naar een gemeenschap, Hij wil die gemeenschap tot stand brengen. En Hij wil zijn naaste volgelingen laten delen in zijn zending: ook zij krijgen dezelfde opdracht om mensen op te zoeken, zich met hen in verbinding te stellen en hun het goede nieuws te brengen 'dat Gods Rijk nabij is' (vergelijk Lucas 4, 43). Dat maakt hen tot gezellen van Jezus, heel nauw met Hem verbonden.

Frappant is ook dat die volgelingen niet alleen op zendingsreis moeten gaan, maar twee aan twee. In het boek de Handelingen van de Apostelen — het tweede deel van zijn dubbelwerk — zal Lucas laten zien hoe dit in zijn werk kan gaan, vooral aan de hand van het zendingswerk van Paulus. Jezus zegt ook iets over de werkwijze, de missionaire strategie. De twee moeten zich tooien met 'weerloosheid': zonder geld, zonder proviand, zonder schoeisel. Let op het verschil met een dienaar van de keizer die 'goed nieuws' vanwege de keizer komt melden. Zo'n heraut zit op een hoog paard, is gewapend en is voorzien van de nodige middelen. De herauten van Jezus zijn niet naïef. Daarvoor wil Jezus ze juist behoeden, want ze worden gezonden 'als lammeren onder de wolven'. Maar ze zijn wel 'weerloos'. Heel hun houding drukt ontvankelijkheid en geweldloosheid uit. Meer nog, zij stellen zich zelfs afhankelijk op van degenen die ze bezoeken. En met hun groet drukken ze het meest wezenlijke uit waarvoor ze op weg zijn gegaan: „Vrede zij jullie.” En ook: „Het Rijk Gods is u nabij.”

Jezus trekt rond, altijd onderweg en Hij leert zijn volgelingen hetzelfde te doen. Er zit iets rusteloos in, zeker. Zoiets kun je alleen maar volhouden, wanneer van binnen, in je hart, de vrede heerst die je ook anderen toezegt. „De oogst is groot”, zegt Jezus. Want GOD is altijd al dichterbij de mens — iedere mens — dan wij denken. Ook vandaag is de oogst groot en ook vandaag zijn er weinig arbeiders. Wat te doen?

Kunnen we vandaag iets leren van de missionaire strategie die Jezus hanteert? Wanneer we kijken naar Jezus en zijn gezellen, dan valt het op hoe mobiel ze zijn. Ze hebben geen vaste stek en wanneer ze ergens voor een tijdje blijven, is dat met de bedoeling op een gegeven moment weer verder te trekken. De gezellen kunnen omgaan met weerstand en mislukking. Ze zijn erop voorbereid, Jezus heeft het hun voorzegd. En ze verheugen zich vooral over de kleine dingen die wel lukken en over het feit dat ze leven in de kracht van het Rijk Gods. Plaats daar eens de veelkleurige pastorale praktijk van de Vlaamse Kerk naast en probeer in eerlijkheid de vragen die dan opkomen te beantwoorden. Zijn we mobiel, zijn we mobiel genoeg? Hechten we te veel aan onze verankering ter plaatse? Leven we onthecht, vrij van de drang naar succes? Doen we alles 'twee aan twee'?

EERSTE LEZING

JESAJA 66, 10-14C

Verheugt u met Jeruzalem en juicht over haar, allen die haar liefhebben! Neemt deel aan haar vreugde, allen die over haar treuren! En laat u tot verzadiging toe zogen aan haar borsten vol troost, en u vol genot laven aan haar zo rijke boezem.

Want zo spreekt de Heer:

„Als een rivier leid Ik de vrede naar haar toe, en als een onstuimige stroom de schatten der volken. Gij zult gezoogd worden, gedragen op de arm, vertroeteld op de schoot! Zoals een moeder haar kind troost, zo zal Ik u troosten: Jeruzalem zelf zal uw troost zijn. Wanneer gij dat ziet, zal uw hart zich verheugen, uw beenderen zullen bloeien als het jonge groen, en de dienaren des Heren zullen zijn macht ervaren!”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE GALATEN 6, 14-18

Broeders en zusters, God beware mij ervoor op iets anders te roemen dan op het kruis van onze Heer Jezus Christus, waardoor de wereld voor mij gekruisigd is en ik voor de wereld. Besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets. Het gaat er alleen om een nieuwe schepping te zijn! Vrede en barmhartigheid komen over allen die naar dit beginsel willen leven, en over heel het volk Gods! Laat voortaan niemand mij lastig vallen, want ik draag de merktekenen van Jezus in mijn lichaam.

Broeders en zusters, De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u. Amen.

EVANGELIE

LUCAS 10, 1-12.17-20

In die tijd wees de Heer tweeënveertig leerlingen aan en zond hen twee aan twee voor zich uit naar alle steden en plaatsen waarheen Hijzelf van plan was te gaan.

Hij sprak tot hen: „De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten.”

„Ga dan, maar zie, Ik zend u als lammeren onder de wolven. Neemt geen beurs mee, geen reiszak, geen schoeisel en groet niemand onderweg. In welk huis ge ook binnengaat, laat uw eerste woord zijn: 'Vrede aan dit huis!' Woont daar een vredelievend mens, dan zal uw vrede op hem rusten; zo niet, dan zal hij op u terugkeren. Blijft in dat huis en eet en drinkt wat zij u aanbieden, want de arbeider is zijn loon waard. Gaat niet van het ene huis naar het andere; in elke stad waar ge binnengaat en ontvangen wordt, eet wat u wordt voorgezet, geneest de zieken die er zijn en zegt tot hen: 'Het Rijk Gods is u nabij.'”

„In elke stad waar ge binnengaat en niet ontvangen wordt, trekt daar door de straten en zegt: 'Zelfs het stof uit uw stad dat aan onze voeten kleeft, schudden wij tegen u af.' Maar weet dit wel: het Rijk Gods is nabij. Ik zeg u: die dag zal het voor de mensen van Sodom draaglijker zijn dan voor die stad.”

De tweeënveertig keerden vol blijdschap terug en zeiden: „Heer zelfs de duivels onderwerpen zich aan ons door uw Naam.”

Hij zei tot hen: „Ik zag de satan als een bliksemstraal uit de hemel vallen. Ik heb u macht gegeven op slangen en schorpioenen te treden, te heersen over heel de kracht van de vijand; en niets zal u kunnen schaden. Toch moet ge u niet verheugen over het feit dat de duivels aan u onderworpen zijn, maar verheugt u omdat uw namen staan opgetekend in de hemel.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net